

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 950/2021
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Вучковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 314/20 од 04.02.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 123/21 од 25.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 314/20 од 04.02.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 123/21 од 25.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К број 314/20 од 04.02.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се казна према окривљеном неће извршити, ако окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 264. у вези члана 261. ЗКП, окривљени АА обавезан је да на име трошкова кривичног поступка и то паушала плати суду износ од 6.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 123/21 од 25.05.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 314/20 од 04.02.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милорад Вучковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, као и да досуди трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 45.000,00 динара.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи, да се побијане пресуде претежно заснивају на исказима испитаних сведока који су на главном претресу сведочили о ономе што им је сведок-оштећена ББ рекла о кривично-правном догађају, а која је сходно одредби члана 94. ЗКП искористила своје право да не сведочи. Из наведеног разлога, према наводим захтева, извештај Центра за социјални рад у коме се оштећена изјаснила поводом предметног догађаја и навела да је син пребио и медицинска документација за оштећену од 03.01.2020. године, у којој је наведено да је оштећена изјавила да је повреде нанео син ударцима рукама по грудном кошу, телу и главу, где су констатоване повреде оштећене, представљају доказе који су изведени супротно одредбама ЗКП, јер је оштећена ББ у смислу члана 94. ЗКП, искористила своје право да не сведочи, па се на овако изведеним доказима не може заснивати пресуда.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се побијане пресуде не заснивају на доказима који су изведени супротно одредбама Законика о кривичном поступку (страна 3 став 2 и 3 и страна 4 став 1 и 2 другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Татјана Миленковић, с.р.

Драгомир Милојевић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**